

אהרן אמיר : אבן

הדברים נהיו פשוטים מאד,
סתומים מאד,
קלים מאד,
נוחים מנשוא...

הערסל, השת לנו בבלקות
ואור-הדמדומים הרך, המתקפק, המלחך באצבעיו את לחיינו
ורוס-השלום החרשי, המערסל אותנו שפי, בטוחות...

אין לבקש את הלם-אור-הצוקים-משבבר,
יש לנקר,

מתוך צגת-הנפת של עקשו,
את ורעוני סרדל-התחדות,
את הגרצין המהרס, המפוצץ,
את סליק-האבן המונר, הספון-בצופים,
את זו הבליסטרך של צהרי-מחר!